

בס"ד כא' תמוז ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 19: 32
 צאת השבת - 20: 23
 רבנו תם - 21: 18
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 677
 פרשת פינחס נקראת תמיד לקראת (או בתוך) ימי בין המצרים. בקריאה זו יש משום הקדמת רפואה למכה, שנאמר במדרש "פינחס זה אליהו", מבשר הגאולה. יה"ר שנגאל במהרה. (הרבי מליובאוויטש)

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"ד"ן: "דברי ידמיהו"
 (ירמיה א')

פרשת פנחס

בזק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ← מעשה פינחס ושכרו - המשך בכהונה לכל זרעו.
- ← מפקד בני ישראל טרם הכניסה לארץ.
- ← בנות צלפחד ופתרון בעיית הירושה בישראל.
- ← מינוי יהושע למנהיג במקומו של משה.
- ← עניין קרבנות הציבור למיניהם.
- ← מועדי ישראל.

"מלבד עולת הבוקר..." (כח, כג)
 אומר הרה"צ ר' יוסף ביטון מדרעא (קול יוסף). הכתוב רומז על הצדקה. אם העני נדחק ביותר - ובא אדם ונתן לו, שכרו לאין קץ. וזהו **מלבד** ר"ת-מלווה לעני בשעת דוחקו - נחשב לו כעולה (עלת ר"ת-תחשב לו עולה). (הובא מחוברת "לאור הנרי") (ב. בר דיין הי"ו)

"להזיך משפחה החזק" (כ"ו, ה)
 "החזק" הטיל הקדוש-ברוך-הוא שמו עליהם, "הא" מצד זה ו"יוד" מצד זה, לומר: מעיד אני עליהם שהם בני אבותיהם (רש"י). בשמו של הקדוש-ברוך-הוא (יהוה) באה ה"יוד" לפני ה"הא", ולמה איפוא באה כאן ה"הא" לפני ה"יוד"? ברס, חכמינו אמרו: "איש ואשה שכינה שרויה ביניהם" - ב"איש" יש "יוד" וב"אשה" יש "הא", ואם מנהלים הם חיי-משפחה קדושים וטהורים, השכינה שרויה ביניהם.

"כך בנות צלפחד דברו..." (כ"ז, ז)
 כאשר אדם בא לפני צדיק ומגיש לפניו בקשה בעניינים גשמיים, מלמד עליו הצדיק זכות לפני השם-יתברך, כי באמת מתכוון הוא לשם שמים. אפילו כשיהודי מבקש ממון, אין כוונתו אלא כדי שיוכל לקיים מצוות ומעשים-טובים ולגדל את בניו לתורה. הוא הדבר היה גם כאן. כאשר ביקשו בנות צלפחד נחלה, פירש משה רבנו את כוונתן שהיא לשם-שמים - **כי הודות לעשירות הן תוכלנה לעבוד את הבורא ביתר שאת**. היינו: "ויקרב משה את משפטן לפני ה'" - הוא קירב את טענתן, שאין זו טענה גשמית גרידא אלא מכוונת היא לשם-שמים - "לפני ה'".

"וביום השבת... ובראשי חדשיכם..." (כ"ח ט', י"א)
 למה בשבת אמר **וביום השבת** ולא **וביום שבתכם**, ובראש חודש אמר ובראשי **חדשיכם** ולא אמר ובראשי **חודשים** כמו שאמר בשבת? ונראה, משום שראש חודש מקדשים אותו בין הדין הגודל והם שאומרים מקודש מקודש ובוזה מתקדש החודש. לכן אמר חדשיכם שתלוי בכס. אבל השבת מקודשת היא מעצמה מששת ימי בראשית. ולכן אמר **וביום השבת**. (ויאמר ישעיהו)

פינת הניבים והפתגמים
הלך מדחי אל דחי
הלך מפשולו לכשולו.
דוגמה: התלמיד שהצטין בעבר, טעם מן הסם, ומאז, לצער, הלך מדחי אל דחי.
מקור: כי הצלת נפשי ממנות, הלא רגלי מדחי להתהלך לפני אלהים באור החיים [תהלים נו יד]. על יסוד המזמור נמצא הניב החלל מספרות ומי-הבינים. (ניבונכו)

"יפקד ה' אלקי הרוחות... איש על העדה..." (כז, טז)
 מזה מבוואר שסמיכת היד מהמשפיע למקבל ממנו הוא גורם גדול שיחול על ידי זה שפע טוב. מזה נראה יסוד הסמיכה שהייתה לבני בישראל מרב לרב. גם מפסוק זה נראה שיש סמך למה שנהגו האב או הרב שמברך את בנו או תלמידו שמניח ידו על ראשו ומברכו. (יד משה)

"יפקד ה' אלקי הרוחות... איש על העדה..." (כז, טז)
 מזה מבוואר שסמיכת היד מהמשפיע למקבל ממנו הוא גורם גדול שיחול על ידי זה שפע טוב. מזה נראה יסוד הסמיכה שהייתה לבני בישראל מרב לרב. גם מפסוק זה נראה שיש סמך למה שנהגו האב או הרב שמברך את בנו או תלמידו שמניח ידו על ראשו ומברכו. (יד משה)

"יפקד ה' אלקי הרוחות... איש על העדה..." (כז, טז)
 מזה מבוואר שסמיכת היד מהמשפיע למקבל ממנו הוא גורם גדול שיחול על ידי זה שפע טוב. מזה נראה יסוד הסמיכה שהייתה לבני בישראל מרב לרב. גם מפסוק זה נראה שיש סמך למה שנהגו האב או הרב שמברך את בנו או תלמידו שמניח ידו על ראשו ומברכו. (יד משה)

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 העלון טעון גניזה

"יפקיד ה' איש על העדה..."

משה רבנו מבקש מהקב"ה למנות "איש על העדה".
 מה כוונתו? מה משה מבקש למצוא?
יפקד ה', אלהי הרוחות לכל-בשר = מנה עליהם
 מנהיג שיהא סובל כל אחד ואחד לפי דעתו.
איש, על-העדה = איש שיהיה משכמו ומעלה מעל
 לעדה. איש שיוכל לעמוד למעלה מכל עדתיות.
אשר-יצא לפניהם = לבדוק דרכים בטווחות, לפני
 שמוליך עמו בהם. (שיהיה מוכן להוציא נשמתו
 למענם).
ואשר יבא לפניהם = בודק על עצמו לפני שמביא דרך
 חדשה על העם.
ואשר יוציאם = יוציאם מן הטומאה, יוציאם מן
 הטבע והגשמיות.
ואשר יביאם = ויביאם אל הקדושה ואל הטהרה.
ולא תהיה, עדת ה', פצאן, אשר אין-להם רעה =
 צריך שהמנהיג יזכיר לעם, שבעצם המנהיג האמיתי,
 והרועה האמיתי הוא הקב"ה, בכבודו ובעצמו. שכן כל
 העולם סובב על פי הרועה הגדול, הוא הקב"ה.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

כידוע, אהרון היה אוהב שלום ורודף שלום. פינחס דווקא
 פעל מתוך אהבת ישראל, תכונה אותה ירש מסבו, אהרון.
 מידת החסד ואהבת השלום, הם-הם שדחפו אותו לעשות
 מעשה כה חריף, כדי להציל את עם ישראל ממגיפה.
 אומנם זו היתה פעולה תקיפה, אך היא נבעה ממניעים של
 אהבה וחסד. במאה האחרונה, התפתחה גישה של חינוך
 מתיירני והענקת חופש מופרז. גישה ליברלית זו מנסה
 לספק לילד את כל מאווייו, מתוך תפיסה שגויה כי בכך
 מביעים אהבה כלפיו.
 השילוב של אהרון ופינחס מלמד אותנו חינוך נכון מהו.
 מצד אחד חינוך צריך לבוא מתוך אהבה ומסירות לילד,
 דרכו של אהרון; ומצד שני טובתו האמיתית של הילד
 דורשת שנציב גבולות ברורים, כדרכו של פינחס. כשם
 שנמנע מהילד לשחק באש - כדי לדאוג לשלמו הגופני; כך
 יש לקבוע נורמות התנהגות - למען שלימותו הנפשית.
 הצבת גבולות בחינוך אינה מעידה על חוסר אהבה, אלא
 מבטיחה את טובתו של הילד בעתיד. כדי שילד יגדל
 במקום מוגן ובטוח, יש לבנות גדר ולקבוע סורגים.
 הורים, קחו היום אחריות על הילד, כדי לתת לו מחר -
 עצמאות טובה ונכונה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
 כליהודה ועממי דוידי הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות
 השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א
 לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו
 כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה
 תעמוד להם באושר **לזיווג הגון משורש**
נשמתם הטהורה לרוחן בן נעמי הי"ו,
לשרית בת נעמי, **למור** בת נעמי מנב"ת
 ולהבדיל לעיני **ליאור ז"ל** בן יהודה הי"ו

מרכה זכא
למשה ויפח משה הי"ו
 על כל הסינע
 לזיכוי הרבים.
שיזכו לרפואה
שלימה ולפרנסה טובה,
 שיתגשמו כל משאלות
 ליבם לטובה, וירונו נחת
 מכל יוצאי חלציהם.

לרפואתו השלימה של מרן
 עטרת ראשינו רבן של כל ישראל
 רבינו **עובדיה יוסף** בן גורגיה
 שליט"א בתוך שאר חולי ישראל
 שהשי"ת ישלח דברו הטוב
 וירפאהו רפואה שלימה
 ונזכה לאורו של מרן
 עוד רבות בשנים עד ביאת משיח
 צידקנו במהרה בימינו.

רפואה שלימה
לאבי אליאס
 בן שרה הי"ו.
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמי"ח אבריו
 ושסי"ה גידיו. שיחזור
 לאיתנו הראשון ויזכה
 לשנים רבות וטובות
 עם רעייתו **מרים**
 בת אסתר מנב"ת.

מרכות ואיחולים לפסיים
לאלי ומרים אליאס הי"ו
 בהגיע הבן **גיא** ני"ו **למציאות**.
 יהי רצון שיעלה במעלות התורה
 והיראה ויצליח בלימודיו ובכל
 דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים
 וחיים טובים ומאושרים ויתגשמו
 משאלותכם לטובה. וברכה
 והצלחה **למרדכי ואסתר אהרני**
 שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה
לאפרים באבאי
 בן גולשן הי"ו.
 הקב"ה ישלח מזור
 ומרפא לרמי"ח אבריו
 ושסי"ה גידיו. שיחזור
 לאיתנו הראשון ויזכה
 לשנים רבות וטובות
 ורפואה לרעייתו **רבקה**
 בת חנה מנב"ת.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון "**אברהם יגל**" משדר בלויין
בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן
 הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א
 בבית הכנסת "**אוהל מועד**"
בשעה 21:30
 השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**
 בע"ה תתקיים **סעודה רביעית,**
 בחסות "**מאפיית בית הלחם**"

רפואה שלימה
למהרנא מרים בת מונירה
למשה אלפונסו בן גיליה
לשאול חי בן רחל הי"ו
 הקב"ה יחזירם לאיתנם
 הראשון ויזכו לשנים
 טובות ונעימות שיתגשמו
 משאלות ליבם לטובה
 וירונו נחת מיוצאי חלציהם.

בריאות והחלמה איתנה :
שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו
ציון נאמן בן מרים הי"ו
משה נאמן בן מרים הי"ו
מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו
מרים דוידי בן פרי הי"ו
גולשן באבאי בת מרים מנב"ת
מרים נסימי בת זליכה מנב"ת
לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לעיני הישר והענו
ליאור דוידי ז"ל
 בן יהודה ונעמי שיחיו
 נפטר כ"ו תמוז תש"ו.
 ביום חמישי פקידת שנתו.
 לעיני הצדיק והצנוע
הרב יוסף אביחצירא
 בר מסעודה ז"ל
 נפטר כ"ה תמוז.
 ביום רביעי פקידת שנתו.

כל הציבור מוזמן
 לשיעור גמרא מרתק ומעניין
 מפני הרב **רוני מ"וס** שליט"א
 כל יום שלישי ב- 18:00
 ובכל שבת בשעה 16:00
 בבית הכנסת
"יחזקאל הנביא"
 ברח' הראשונים.
 יוגש כיבוד קל.

מרכות ואיחולים לפסיים
להפאל ויעל כהן הי"ו
 להולדת הבן ני"ו
 יה"י שיעלה במעלות
 התורה והיראה ויצליח
 בכל דרכיו ומעשיו,
 שיתברך בכל מילי דמיטב.
 וברכה והצלחה לידידנו
חיים ושרה כהן הי"ו
 שירונו נחת ושלווה
 מכל יוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

שרה אליאס בת מרגלית ז"ל
 ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה
 ג'ווהר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל
 שמעה עוקבי בת מורי חיים דנין ז"ל
 גמילה ברנס בת ברקנה ושמעון ז"ל
 מזל דיין בת עליה ז"ל
 דניאל אבנר נח בן עטיה ז"ל

משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל
 יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל
 חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל
 שרלי שלום אליהו מטווי בן מרסל ז"ל
 שמעון שבת בן רחמה ז"ל
 חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל
 אשרף ישראלי בת חיים וחוראמאן ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל**
 בן שלמה ושרה הי"ו
 נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל
 נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו
 כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

מנהגי ימי בין המיצרים

הימים שבין יז' בתמוז עד ט' באב, נקראים ימי בין המצרים והם ימי אבלות שנקבעו כזכר לחורבן בית המקדש הראשון, והשני, ועל גלותו של עמנו ממולדתו.

ימי בין המצרים מתחלקים לשלוש תקופות :

- א. מיז' בתמוז עד א' באב, (דומה לאבלות של 30 יום).
- ב. מא' באב עד ח' באב, (דומה לאבלות של שבעה).
- ג. ט' באב - (דומה כמי "שמתו מוטל לפניו").

ריקוד, נגינה, שמיעת כלי זמר :

§ ריקודים ומחולות, ונגינת בכלי אסורים בימי בין המצרים, שאבלות בהם היא אבלות של רבים, ויש לאסור עניינים אלו על קטנים שהגיעו לחינוך.

§ שמיעת מוסיקה מכל כלי נגינה, וכן מתוך רשם קול, אסורה בתקופה זו. ואיסור זה כולל שירה במקלה, ושמיעת שירה בפה ואפילו היא מוקלטת.

§ ילדים שלא הגיעו לחינוך, אפשר להקל ולשיר עימם, ולהשמיע להם שירים שאינם משמחים ומלהיבים.

§ בשבתות אין הגבלה על שירת זמירות אפילו בשבת חזון, שאין אבלות בשבת.

ברכת "שהחיינו"

§ יש להמנע מלברך "שהחיינו" והגענו לזמן הזה" בימים אלו של אבלות, לכן אין לקנות ריהוט וכלים חדשים לבית, כדי להמנע מלברך "שהחיינו".

§ אבל בגדים וכלים שאינם חשובים כגון, לבנים, גופיות, גרביים, כוסות וכדו' מותר לקנות כי אין מברכים עליהם "שהחיינו".

שבת

§ בשבתות שלפני ר"ח אב - אם מזדמן פרי חדש רשאים לאכול אותו ולברך עליו שהחיינו, וכן לגבי בגד חדש, ואם לא יזדמן פרי זה שוב לאחר ט' באב, ויתקלקל עד שבת - רשאים לאכול ולברך עליו. גם בימי חול עד א' באב.

תפירה וקניית בגדים וכביסה :

§ מראש חודש אב - לאשכנזים, ובשבוע שחל בו ט' באב לספרדים.

§ אסור לקנות או לתפור בגדים חדשים, אפילו אם רוצים ללובשם רק לאחר ט' באב.

§ אולם אם מזדמנת הזדמנות מיוחדת לקנות בגד מסוים, כגון שהוא במחיר נמוך או שאין להשיגו לאחר ט' באב, יש להקל בזה.

§ וכן מר"ח אב אסור ללבוש בגדים מכובסים ומגוהצים.

יש להכין בגדים מכובסים ומגוהצים לפני ר"ח, עיי' שלובשים אותם בגדים והולכים בהם מעט,

ואז הם כבר משומשים, ומותר להמשיך ללובשם אחר ר"ח.

§ כביסה של בגדים, סדינים וכדו' אסורה מר"ח אב עד י' באב.

אך בגרביים, לבנים וחיתולים במיוחד לצורך ילדים קטנים, מותר לכבסם מעט ובצנעה לפי הצורך.

אכילת בשר ושת"ת יין

§ מר"ח אב, בימות החול נהגו בקהילות אשכנזים והספרדים שאין אוכלים בשר, או כל תבשיל שנתבשל עם בשר. ואין שותים יין, כיוון שבימים אלו רבה האבלות. וחלק מן

הספרדים נהגו כך רק בשבוע שחל בו ט' באב.

§ חולים, תינוקות וזקנים - שאכילת בשר חיונית לבריאותם מותרים בזה.

§ כמו כן לא אסרו אכילת בשר בסעודת מצווה.

§ בשבת אפילו שחל בו ט' באב, מותר באכילת בשר ושת"ת יין.

"מכל מלמד" השכלתי..."

תקציר פרשת פנחס

שכרו של פינחס - ברית שלום (כה, י-טו)

ה' פונה אל משה ומשבח את פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן. במעשה גבורתו, שהשיב פינחס את חמתו של ה', וכיפר על בני ישראל. שכרו - ברית שלום עם הקב"ה וקבלת תואר ותפקיד כהונה לו ולכל הדורות שיבואו אחריו.

מדיין מסומן כאויב (כה, טז-יח)

הקב"ה מצווה את משה לסמן את המדיינים כאויבים שיש להכותם עקב להיטותם להחטיא את בני-ישראל ולהעבירם על דתם.

מפקד בני-ישראל (כו, א-נא)

לאחר המגיפה במעשה זימרי, מצווה ה' את משה לשוב ולמנות את בני-ישראל הבוגרים - מגיל עשרים ומעלה. משה ואלעזר הכהן מעבירים את ההנחיה לעם, וכך התורה מונה באריכות את כל משפחות בני-ישראל ומספרם. (601,730)

עקרונות חלוקת הארץ (כו, נב-נו)

ה' מגדיר את עקרונות חלוקת הארץ לבני ישראל. לא תהיה חלוקה שווה בין השבטים, שכן שבת שאוכלוסייתו רבה, יקבל שטח רב יותר.

מפקד שבט לוי (כו, נז-סה)

בני שבט לוי, ובתוכם הכוהנים בני שבט זה, אינם חולקים בארץ יחד עם אחיהם. להם מוקצים שטחים מיוחדים למגורים, ללא אדמות חקלאיות.

נחלת בנות צלפחד (כו, א-יא)

חמש בנות צלפחד שאביהם מת במדבר ולא הותר בנים, באו לפני משה וטענו כי מצב זה פוגע באביהם ובמשפחתו, היות והמשפחה לא תזכה כלל לנחלה בארץ. הטענה עוברת לקב"ה. התשובה : אכן הבנות צודקות. יש להעביר להן נחלה על-שם אביהן.

ממלא מקום למשה (כו, נז-סה)

משה רבנו, מבקש מה' שיבחר וימנה ממשיך שיוכל להנהיג את העם אחרי מותו, ולהכניסו לארץ. ה' מצווה עליו להסמיך את יהושע בן-נון בנוכחות אלעזר ולעניני בני ישראל.

קורבנות התמיד, השבת והמועדים (כה, א-לט)

התורה מפרטת את הקורבנות, המנחות והנסכים שיש להביא ולהקריב במועדים השונים: קורבן התמיד, מוספי השבת ומוספי ראש חודש, קורבנות הפסח, חג הביכורים, ראש השנה, יום הכיפורים, חג הסוכות ויום שמיני עצרת החותם את חג הסוכות. כל חג ומועד וקורבנותיו.

רפואה אלטרנטיבית

השקד

השקד מכיל אחוז גבוה של שומן. מדובר בחומצות שומן בלתי רוויות שמועילות לאיזון הדם והלב. חומצות שומן אלו דומות לאלו הנמצאות בשמן זית ויכולות אף הן לסייע לירידה ברמת הכולסטרול. השקדים מכילים סיבים תזונתיים המסייעים לנו לשבוע מהר בכך שהם משלימים את פעולתם של השומנים. כמו כן, הם מכילים גם נוגדי חמצון, כמו ויטמין E. חומרים אלו חיוניים למניעת מחלות כגון לב וכלי דם. ויטמין E אף מסייע לירידה ברמת הכולסטרול.

" ואבותינו סיפרו לנו "

במצולות האשליה

החיים, צריך לומר בזהירות, לא כל כך היטיבו ולא כל כך חייכו ליוחאי אוסמוביץ, שנולד בשכונה ירושלמית קטנה ומתוקה להורים נפלאים שנתנו לו הכל, וחשבו שיצא ממנו גדול בתורה.

יוחאי שלנו, בן אמצעי בין חמש בנות, נשלח לחיידר הכי טוב של השכונה, אחר כך לשיבה קטנה בעלת שם טוב, ומשם, קצת בצליעה, הוא נחת על ישיבה גדולה שכבר לא הלמה את מידותיו הרוחניות. בשלב מסוים, אחרי שנתיים, לבחור אוסמוביץ, איך אומרים? "נגמרה הבטריה". תשאלו למה: אם שאלתם אז נסביר. ראו גם ראו, יוחאי הצעיר קצת הצטנן באמונתו ונסדקה לו יראת השמים. זה החל כאשר חששות גדולות של פרנסה קנו שביתה בליבו. הוא מיעט להתפלל, מיעט להתרכז בסוגיות, וחיפש לעצמו פרנסה. שלא נטעה, הנ"ל עדיין כידוע היה משוחרר מעול משפחה, אבל הדאגה הטורדנית הזו, המוכרת לרבים מאיתנו, הלמה בו כפטיש חזק ובקול רעש גדול.

"אני לא מסוגל לשבת וללמוד, ממה אתפרנס? הסטנדר לא מייצר דולרים, וממילגה של אברך כולל אפשר להביא לחם הביתה. נו, באמת!". ההרהורים הללו כירסמו אותו אט אט, עד שקלט אותו ר' נחמיה גורבצקי האופה, ורמז לו שהוא בהחלט "מעוניין בבחור בריא כמוהו, שיש לו מוטיבציה לעבוד קשה ולהתפרנס בכבוד".

"אוי ואבוי", נוף בו ידדו אבריימי שולמנון. "אתה רק בן 17, יש לך את כל החיים זמן לעבוד כחמור למשא וכשור לעול, לאן אתה רץ? להשתזף בין תנורי המאפייה וללוש בצק עם ציפורני הידיים!" אבריימי לא נשבר כאן, הוא היה ידד קרוב של יוחאי עוד בן הילדים וניסה לשדלו פעמים רבות לרדת מן הרעיון, אך לשווא. יוחאי גלש לו באיטיות אך בבטחון לעבר המאפייה, ובפיו התרוץ המרגיז והנדוש: "אני חייב לעסוק בפרנסתי, בעשר אצבעות, בזיעה, בעמל, אם אין אני לי מי לי, ואני מבטיח שאחרי עמל יומי אלמד גם תורה, טובה תורה עם דרך ארץ".

החברים מחו, ההורים בכו, הרבנים נבהלו, אבל יוחאי כבר היה עסוק עד למעלה מראשו בתחיבת מגשי בצק לתנור ובלישת עיסות והפרשת חלה. קשה לפרגן לו שלמד תורה, באמת קשה, כי מי שנכנס רובו ככולו לטראנס של מלאכת-כפיים, הזמן והכוח חומקים בין אצבעותיו, ותורה מה תהא עליה.

ברשותכם אנחנו קופצים לסוף, כי לסיפורים קצרים אין הרבה מילים לפזר על פיסת נייר כה קטנה.

33 שנים חלפו בעיף, יוחאי אוסמוביץ התחתן, נולדו לו שלושה בנים ושלוש בנות, ודוחק הפרנסה נשאר אותו דוחק. במה הוא עבד? נחזיר לכם בשאלה - במה הוא לא עבד? הוא היה אופה ואחר כך מלצר, ואחר כך נהג הסעות, ואחר כך פועל בניין, ואחר כך מנקה משרדים, ואח"כ ואח"כ...

הדוחק ההוא, הקדמון, המטרדי עוד מימי הדאגה של הישיבה הגדולה - נשאר אותו דוחק. הוא עמל ועמל, סוגד לכפות ידיו, והן בקושי מייצרות לו לחם צר ומים לחץ.

בוקר אחד, לא מכבר, בעודו ניצב בחנות הדגים בשוק מחנה יהודה, ניצב מולו פרצוף מוכר, שביקש 5 קרפיונים.

"אבריימי???" שאל יוחאי. "יוחאי?" השיב הרב אבריימי, ר"מ בישיבה חשובה באשדוד. "שלושים שנה עברו, לא ייאמן".

אחרי חיבוק קצר וניקוי הדגים, ביקש יוחאי לשוחח עם אבריימי. בעל החנות אישר ליוחאי להתיישב בנבכי החנות עם ידידו הוותיק, ולקצר מרחקים.

"אבריימי אני זוכר כמה ניסית לשדל אותי להימנע מלצאת לעבוד בזמן הישיבה... כל כך צדקת... רק תסביר לי אבריימי, למה אין לי ברכה בעמלי? למה כל הזמן אני דחוק ודואג?"

הרב אברהם שולמנון הביט בעיניו החודרות בידידו מנוער, ואמר: "יוחאי ידידי הטוב, הקשב לסיפור יקר. היה היה מלך אחד חכם ועשיר, אשר הקים גן עצום וקסום בארמונו.

ערוגות פרחים מרהיבי עין, עצי פרי מכל המינים והסוגים סוככים בצמרותיהם על נחלים ומעינות. העין לא שבעה מן היופי וההדר.

יום אחד הכריז המלך כטוב ליבו בעושרו ואושרו, כי הוא מעוניין להעניק אוצר זהב ויהלומים לאזרח שיצליח למשות ממצולות אחד המעינות בחצר ארמונו, את הארגז הגדוש ואכן, במצולות המעיין הכי מפכה ומרהיב, ניתן היה להבחין היטב בארגז מתכת גדול, אשר משולי המסכה שלו השתלשלו להן מחרוזות פנינים ויהלומים. המלך הודיע לאזרחיו כי מותר לצלול רק פעם אחת, ולנסות למשות את האוצר. רק צלילה אחת ותו לא.

"האמת ניתנת להיאמר, שעומקה של בריכת המעיין לא עלה על שלושה וחצי מטרים, ואדם חזק ובריא גוף יכול היה בקלות למשות את הארגז ולהתעשר עושר רב. מה אומר ומה אספר לך ידידי אהובי ר' יוחאי, הם קפצו למים אחד אחרי השני, איש אחרי רעהו, האוצר היה ממש בהישג יד, אבל לא ייאמן כי יסופר, בעודם שוקעים במצולה וממשישים אותה, עלו בידיהם רק אבנים וצמחי מים. הארגז פשוט נעלם מעיניהם.

"מי לא ניסה לקטוף את אשליית העושר? כולם, אפילו רוזנים ודוכסים, חקלאים ועגלונים, אקדמאים ועמי הארצות, זקנים ובני תשחרות. כל אחד מהם היו משוכנע שהוא ורק הוא יצליח למשות את העושר האגדי מן המצולה, ולחיות את שארית ימיו ללא דאגות. הכשלונות, כאמור, דרפו את כולם. המלך ישב על כסא מלכותו לא רחוק משם, ובעיניו מיטב נוגה משעה, מאוכזב קלות, על כי אף אחד מנתיניו אינו זוכה באוצר הנספק".

"הו, הו, הרב אבריימי זה סיפור מעניין, אני משוכנע שהייתי עומד בהצלחה במשימה הזו, הם פשוט לא חרשו טוב את מצולת המעיין, המים יוצרים בבואה מטעה קצת, השמאל לפעמים בימין, הימין בשמאל, נו, נו, מעניין איך זה נגמר", התרגש יוחאי. הרב אבריימי חיך והמשיך. "רק אחרי שכמעט כל אזרחי הממלכה התייאשו, הגיע למקום יהודי פשוט ושאל את המלך: "כבוד המלך, האם אתה מרשה לזכות בארגז האוצרות שלך, גם מבלי להתרטב?" המלך הניחן בראשו ושאל: "האם לדעתך זה אפשרי?" השיב היהודי: "בוודאי, בוודאי".

היהודי הנבון ניצב על שפת בריכת המעיין, זקף ראשו כלפי מעלה, ניתר ניתור זריז, טיפס מענף לענף והוריד מצמרת עץ האזדרכת את ארגז האוצרות. "אתה מבין, יוחאי, ארגז החלומות בכלל לא היה במצולה, הוא רק השתקף בה. לאמינתו של דבר הוא הונח על ענף בצמרת. כל מה שהיה צריך לעשות זה רק לזקוף את הראש, להביט למעלה, למעלה, למעלה, שם למעלה נמצא האוצר".

"שאלת ידידי ואני עונה לך. הפרנסה, העשירות והאושר אינם מצויים בעמל הכפיים, בזיעה, במרדף אחרי האוצר שבמצולות. לא ולא, אם היית מביט למעלה, אל אבא שבשמים, מתפלל אליו, מבקש ממנו, היית זוכה לקבל את פרנסתך בכבוד ללא דאגת-מחר. היית הופך לעשיר השמח בחלקו. תלוי לאן מסתכלים, רבי יוחאי, למצולות או לשמים, זה כל ההבדל".

יוחאי הניח את ראשו על שתי כפות ידיו ומרפקיו על השולחן, ולחש לעבר ידידו החכם: "רב אבריימי, רב אבריימי, למה רק אחרי יותר משלושים שנה הגעת לכאן כדי ללמדני מוסר? זה לא מאוחר?". "לא", השיב הרב אבריימי שולמנון "אף פעם לא מאוחר להביט למעלה. אם תביט היטב, תגלה כמה שאבא מתגעגע אליך... תיווכח כמה הוא מעוניין שיהיה לך טוב. הוא רוצה לתת לך מאוצרותיו..."

"מי זה היהודי המבוגר הזה שמתנדנד עם הסטנדר, שם ליך ארון הספרים?" שאלו התלמידים זה לזה בישיבת "עץ החיים" במשמר ליל שישי.

"נדמה לי שזה מוכר הדגים משוק מחנה יהודה", השיב אחד מהם, "נודף ממנו ריח של דגים". "אבל נודפת ממנו גם אהבת התורה", סיכם הנ"ל. (קובי לוי "העתונאי").